

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobce: Mgr. M. Š.**, bytem U J., P., zastoupeného Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Paprsková 1340/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Miluše Pospíšilové, advokátky, náhradu nákladů řízení v částce 11.500 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), podanou k Městskému soudu v Praze, se žalobce domáhal, aby soud žalovanému uložil rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí městského soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. Si 1406/2015, kterým byla odmítnuta žádost žalobce podaná dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo získání údajů o trestním řízení vedeném městským soudem pod sp. zn. 57 T 4/2015.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 3. 2016, č. j. Nad 70/2016-24, přikázal věc Krajskému soudu v Praze.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že o odvolání žalobce rozhodl již dne 18. 4. 2016 a navrhl proto zamítnutí žaloby. Pro případ, že by soud tomuto návrhu nevyhověl, zpochybnil, zda náklady vzniklé žalobci jsou důvodně vynaloženými. Žalobce je osobou práva znalou a v minulosti v obdobných řízeních pomoc advokáta nevyhledával. Řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je navíc poměrně nekomplikované.

Podáním doručeným soudem dne 17. 5. 2016 vzal žalobce žalobu zpět s tím, že žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 4. 2016, čj. MSP-871/2015-OT-OSV/7, zrušil rozhodnutí městského soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. Si 1406/2015, a ukončil tak svoji nečinnost. Žalobce zdůraznil, že vzhledem k opakovanému šikanóznímu postupu žalovaného je oprávněn realizovat své ústavně zaručené právo na právní pomoc, které náleží i osobám s právníkům vzděláním, což podpořil odkazem na judikaturu Ústavního soudu. S odkazem na § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. žádal, aby žalovanému byla uložena povinnost náhrady nákladů řízení vzniklých žalobci.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. „*soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*“

Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, pak „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“

Soud v souladu s dispoziční zásadou dle § 47 písm. a) s. ř. s. řízení na základě zpětvzetí žaloby zastavil. V souladu s § 10 odst. 3 věty první zákona o soudních poplatcích rozhodl současně o vrácení soudního poplatku sníženého o 1.000 Kč žalobci, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že „žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“

Podle § 60 odst. 7 s. ř. s. platí, že „jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.“

K vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2016, čj. MSP-442/2015-OT-OSV/12, kterým bylo rozhodnuto v řízení, v rámci něhož se žalobce dovolával ochrany proti nečinnosti, došlo až po zahájení soudního řízení (k tomu došlo dne 8. 1. 2016) a doručení žaloby k vyjádření žalovanému (dne 7. 4. 2016). Je tedy zjevné, že zpětvzetí žaloby bylo učiněno na základě pozdějšího chování žalovaného (odpůrce), žalobci tedy vznikl nárok na náhradu nákladů řízení proti žalovanému dle 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Aplikaci tohoto ustanovení přitom v souzené věci nevylučuje ani výše citovaný § 60 odst. 7 s. ř. s., na který upozornil žalovaný. Soud žádné důvody zvláštního zřetele hodné, na něž citované ustanovení odkazuje, v projednávané věci neshledal. Ze skutečnosti, že žalobce je právníky vzdělán, nelze podle názoru zdejšího soudu bez dalšího dovozovat nedůvodnost nákladů vynaložených na právní zastoupení. Nelze aprobovat ani názor žalovaného, že pokud žalobce dříve ve shodném typu řízení v jiných věcech vystupoval bez právního zastoupení, pak náklady na právní zastoupení v jiných věcech (a shodném typu řízení) nejsou vynaloženy důvodně. Je třeba souhlasit se žalobcem, že takový právní názor by představoval nepřipustně restriktivní výklad čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Účastníka nelze sankcionovat tím, že mu nebude přiznána část nákladů odpovídající výši odměny advokáta s odůvodněním, že se mohl bránit sám. Je třeba důsledně rozlišovat, zda je právní zastoupení advokátem využitím ústavně zaručeného práva na právní pomoc, či se již jedná spíše o jeho zneužití na úkor protistrany za účelem pouhého zvýšení nákladů řízení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 3. 2014, sp. zn. I. ÚS 3819/13). Žádné konkrétní okolnosti svědčící o zneužití práva na právní zastoupení (jako např. zvolený zástupce „z opačného konce republiky“, účelové prodlužování řízení, zastoupení ve zcela banální věci či zcela zřejmá snaha zvýšit náklady řízení protistraně apod.) ostatně žalovaný v projednávané věci netvrdil a ani soudu ze spisu takové okolnosti nevyplývaly. Postup podle § 60 odst. 7 s. ř. s. by byl například na místě tehdy, pokud by byly ve větším počtu podávány žaloby zjevně nikoliv kvůli věci samé, ale kvůli částce, která může být žalobci přiznána na náhradu nákladů řízení. Takové poznatky však krajský soud doposud ze své úřední činnosti nezískal. Na zneužití žalob na ochranu proti nečinnosti by též bylo možno usuzovat, pokud by tyto žaloby byly podávány bezprostředně po uplynutí krátkých lhůt stanovených pro vyřízení příslušného podání. Ani to však není případ projednávané věci.

S ohledem na výše uvedené proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení, a to v celkové výši 11.500 Kč. Náklady spočívají v zaplaceném a nevráceném soudním poplatku ve výši 1.000 Kč a v odměně zástupce ve výši 10.500 Kč. Odměna se přitom skládá ze dvou úkonů právní služby po 3.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby – § 7 bod 5, § 9

odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], a ze dvou úkonů právní služby po 1.550 Kč [vyjádření k návrhu na přikázání věci a zpětvzetí žaloby – § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 4 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. května 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová